KENDALL RYAN

Hot Jocks II.

AŽ DO KONCE

BARONET

Až do konce

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.baronet.cz
www.albatrosmedia.cz

BARONET

Kendall Ryan
Až do konce – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

AŽ DO KONCE

Hot Jocks 2

AŽ DO KONCE

KENDALL RYAN

BARONET

SEZNAM PÍSNÍ

„This Girl“ – Kungs & Cookin’

„Broken“ – Lovelytheband

„Stubborn Love“ – The Lumineers

„Ophelia“ – The Lumineers

„Delicate“ – Taylor Swift

„Wish I Knew You“ – The Revivalists

„Kamikaze“ – Walk the Moon

„Change“ – The Revivalists

„You Say“ – Lauren Daigle

„Gold“ – Chet Faker

1. KAPITOLA

Opilecká přiznání

Owen

Tááák, to je ono. Hezky pomalu. Jeden krok za druhým."

S rukama na jejích bocích jsem Beccu vedl chodbou ke své ložnici, dál od našich přátel, kteří si užívali večírek. Přišla i moje sestra Elise a nejlepší kamarád Justin, kteří se nedávno dali dohromady.

„Vždyť ani nejsem unavená," namítne Becca, ovšem uprostřed věty hlasitě zívne. „Klidně bych to mohla táhnout až do rána."

Uchechtnu se. „Jasně. Ale i tak pojď hezky se mnou."

Vyrazili jsme s přáteli zapít vítězství v dnešním utkání, při němž jsme protivníky přímo převálcovali, a pak jsme oslavu přesunuli k nám domů.

Jsou skoro dvě v noci, a jak by to udělal kterýkoli dobrý kamarád, pomáhám opilé Becce do svého pokoje, aby se z toho mohla vyspat, protože ji ani náhodou nehodlám v tuhle hodinu posadit k úplně cizímu člověku do Uberu. To v *žádném* případě.

„Vezmi si postel. Vyspím se na gauči v domácím kině," navrhnu, když ji konečně dovedu do ložnice.

Zavřu za námi dveře a ztlumím tak hluk večírku. Většina lidí už šla domů, několik kluků ale ještě vysedává v obýváku.

„Takže dneska nebudeš pro změnu spát s každou druhou?“ zamumlá napůl rozpustile, napůl trochu překvapeně.

„Nespím s *každou druhou*.“

Jo, fajn, tak má pravdu, přesto ale nechápu, proč mi to vyčítá. S Beccou se přátelíme už roky a nikdy můj nadmíru bohatý sexuální život nekomentovala. Stejně jako já nekomentuju ten její, nebo spíš jeho neexistenci. Přesně takhle se mi to líbí. Nikdy bych na Beccu nemyslel jinak než jako na kamarádku.

Sedí na kraji postele, zouvá si boty a stahuje ponožky a já zatím hledám čisté triko, aby měla co na spaní. Když jí ho podám, už je napůl svlečená, kalhoty má rozepnuté a nemotorně a s funěním si je stahuje z boků.

Hodím triko na postel vedle ní a otočím se k ní zády, abych jí dopřál soukromí.

Nezdá se, že by jí vadilo, že mi tu předvádí striptýz, vím však, že ráno by se za to styděla. Za normálních okolností je cudná a dokáže se ovládat. Nepamatuju si, kdy jsem ji naposledy viděl takhle opilou.

„Jsem už převlečená. Můžeš se otočit.“

Když se k ní obrátím, stojí přede mnou ve světle šedém triku s logem mého týmu, které zakrývá její metr dvaašedesát vysokou postavu a sahá jí pod kolena. Vypadá tak maličká, až se musím zazubit.

„Už dobrý?“

„Jo. Ale nelži mi, Owene.“ Přistoupí ke mně a zabodne mi ukazovák do hrudi. „Znám tě líp, než si myslíš.“

Ušklíbnu se. „Jo? A co si myslíš, že o mně víš?“

Najednou mi trochu dělá starosti, co mi odpoví.

Není žádným tajemstvím, že mám zdravou chuť k sexu. Co jsem se dostal do ligy, začal jsem si užívat asi o něco víc, než by bylo zdrávo, nijak si to ale nevyčítám. Jsem mladý, nezadaný a po letech, kdy jsem jen dřel a vše obětoval hokeji, si konečně užívám život plnými doušky.

Bavím se a nikdy nikoho nevodím za nos tím, že bych sliboval víc než jednu noc. A ani zdaleka nejsem připravený se usadit. Becca se však na mě dívá, jako bych představoval hádanku, kterou chce rozluštit. K mému vlastnímu překvapení mě to trochu znervózňuje.

Stiskne rty a zamyslí se. „Upřímně? Kéž bych byla víc jako ty."

Chce snad spát s každým druhým? To je pro mě novinka. Navíc kterýkoli chlap s kusem mozku v hlavě by ji moc rád se svým ptákem seznámil.

Vzpomenu si na náš pokec z minulého týdne, kdy jsme se sešli na kafe. Becca si stěžovala na svůj milostný život. Myslel jsem, že je prostě chvíli na suchu, ale teď si začínám říkat, že za tím možná bude něco víc.

„A to proč?" přinutím se zeptat.

„Kéž bych dokázala přistupovat k sexu stejně ležérně jako ty. Připadá mi, že si prostě jenom užíváš, dobře se bavíš a ani nad tím nepřemýšlíš. Nic víc."

Přešlápnu a uvědomím si, jak blízko u sebe stojíme. „Jo, to je pravda. Užívám si, co to jde."

Něco mi na tom nesedí. Becca je hodná holka. Není to typ na nezávazné jednorázovky – je to holka, s kterou se usadíte potom, co jste se po letech užívání si rozhodli, že jste připravení na monogamii. Je vážná a přímočará. Vždycky byla.

Pohladí mě po hrudi a s uchechtnutím zašeptá: „Víš, říká se, že máš fakt velký penis. Pročítala jsem fórum a viděla, jak tam o něm – tedy o *tom* – holky diskutují.“

Málem se zadusím vlastním jazykem. Opilá Becca je fakt vtipná a nezná slovo filtr. Co mám na něco takového říct? „Díky“ mi nepřipadá vhodné. A rozhodně s ní nebudu nesouhlasit, proto se rozhodnu mlčet.

„Tak dobře.“ Jednou krátce tlesknu. „Zazvonil zvonec, pohádky je konec a je na čase, abys vyspala všechen ten alkohol.“

S dramatickým povzdechem se posadí na postel a přitom se jí triko vyhrne nad stehna. Vidím její kalhotky.

Jsou světle modré. Bavlněné. Obyčejné. A přesto zatraceně sexy.

Polknu a zhluboka se nadechnu. „Becco, nohy k sobě.“

V tureckém sedu ke mně vzhlédne. „Cože?“

„Vidím tvoje kalhotky.“ Ukážu jí na klín a ztěžka polknu. „Prosím, nohy k sobě.“

Nezdá se, že by jí to vadilo, asi protože se se mnou cítí dobře. A ne že by na sobě měla sexy kalhotky, mému tělu je to ovšem jedno.

Becca je nádherná, sebevědomá, milá a chytrá. To, že jsme čistě přátelé, neznamená, že jsem si nevšiml, že je přitažlivá. Na to byste museli být slepí.

Měl bych ji uložit do postele a jít. Rozhodně bych ji tu neměl okukovat, jako by byla na dnešním menu. Je to dobrá kamarádka nejen mojí mladší sestry Elise, ale i moje. Jedna z několika mála žen, s nimiž jsem si blízký, abych byl upřímný. Pracuje na stadionu a nemůžu náš vztah podělat tím, že bych v ní začal vidět kus masa – ani to *neudělám*.

„Bude se ti tu spát dobře, viď?“ zeptám se jí.

S úsměvem přikývne. „Díky, Owene. Co bych si bez tebe počala?“

Ostře se nadechnu. „Becco, nohy.“

„Jsem rozbitá, a ty jsi ke mně přesto tak milý.“

„Nejsi rozbitá,“ namítnu trochu ostře. Odkašlu si a zkusím to znova o něco mírněji. „Proč to říkáš?“

Znám její minulost. Je strašná. Už jen při pomyšlení na ni se mi vaří krev.

Becca byla v prváku na vysoké brutálně napadena a student z vyššího ročníku, který se ji pokusil znásilnit, dostal akorát přes prsty, protože se soudce chytil nějaké technikálie. Skutek ten hajzl nestihl dokončit, protože ho nějaký kolemjdoucí od Beccy odtáhl. Nikdy mu za to nepřestanu být vděčný. Kéž bych mu mohl poděkovat. I tak se ale útok na Becce podepsal. Tehdy jsem ji neznal, vím ale, že má za sebou roky psychoterapie a pořád si nese jizvy na duši. Jak by taky ne?

Popadne můj polštář a přitiskne si ho k hrudi. „To jen… chci to už hodit za hlavu, víš? Nechci, aby mě pořád ovládala minulost. Jenže kdykoli se s někým pokusím sblížit…“

„Tak?“ zeptám se a přistoupím k posteli.

Zavrtí hlavou. „Nevím. Asi jsem příliš měkká na to, abych si to s někým rozdala. I když ten někdo by měkký asi nebyl.“

Uvědomí si, co to řekla, a rozesměje se. „Měkký. Bože!“ Plácne si ruku přes pusu a zahihňá se.

Taky se uchechtnu. „Nemusíš přece spát s celým zástupem chlapů, když nechceš. Je v pořádku, když si vybíráš. Po pravdě si myslím, že je to tak zatraceně dobře.“

Olízne si rty a složí nohy pod sebe. „Já vím. To jen, že konečně cítím, že chci víc, jenže netuším, jak to zařídit.“

Poznal jsem ji přes Elise, spřátelili jsme se ale až potom, co začala pracovat v kanceláři stadionu. Dobíral jsem si ji, že nechodí na rande, a po čase mi řekla pravdu. Sice si občas na rande vyjde, ale nedůvěřuje lidem a neumí se jim otevřít. A kdykoli se to mezi nimi chlap pokusí pozvednout na další úroveň, Becca zamrzne. Což dává smysl.

„Víš, jak je to dlouho, co mě někdo naposledy políbil?“ Oči má obrovské a nedočkavé.

„To… nevím.“

„Zatraceně dlouho.“

„Každý chlap by tě moc rád políbil,“ ujistím ji trochu sevřeným hlasem.

Přikývne. „Jde o to, že nervózní jsem z toho, co následuje po polibku.“ Pak ke mně zvedne oči a upře na mě sytě modrý tázavý pohled. „Jediný chlap, s kterým se cítím dobře, jsi ty. Takže… kdyby sis chtěl dát pauzu od jednorázovek a pomoct mi vyhoupnout se do sedla…“

Znovu se zahihňá a mně se zastaví srdce.

„Do sedla. Chápeš? Jako na koníčka?“ Uchechtne se, dramaticky povytáhne obočí a dloubne mě do žeber.

Zatraceně doufám, že si jen domýšlím něco, co není pravda, protože jinak by to znamenalo, že mi tu Becca právě navrhla, ať si to spolu rozdáme, a to mi nedává smysl.

„Kolik jsi toho dneska vypila?“ zeptám se hlasem stejně napjatým jako moje tělo.

Špičkou ukazováku si zamyšleně zaťuká na bradu. „Dvě margarity v baru.“ Odpočítá to na štíhlých prstech s růžově nalakovanými nehty. „A pak tady několik panáků tequily.“

„Kdo ti dovolil tolik tequily?“

Zavrtí hlavou. „Jsem v pohodě. Ani nejsem moc opilá. Navíc je to vážně ten nejgeniálnější plán na světě. Fakt, Owene. Je dokonalý."

Se zasténáním od ní odvrátím pohled. „Prosím, pro lásku boží, dej nohy k sobě."

„Ech? Proč?"

„Protože vidím tvoje kalhotky." *Už počtvrté.*

„Aha. Promiň."

Vážně si myslí, že se zlobím? Asi se brzy fakt zblázním.

Becca si natočí jeden dlouhý pramen tmavých vlasů na prst a sjede mě pohledem. „Doufám, že sis neoholil hrudník, protože se mi tvoje chloupky moc líbí."

Za čtyři roky, co se přátelíme, jsem od ní taková slova nikdy neslyšel. Pod žebry se mi prudce rozbuší srdce.

„Vím, že jsi nejspíš mnohem větší než moje hračka, ale můžeme to aspoň zkusit."

Hračka? V puse mám jak na Sahaře. *Soustřeď se, Owene.*

„Nevyspím se s tebou, Becco."

„Proč ne?"

Proč ne? Panebože. Já z ní fakt nemůžu.

„Protože máš problémy s intimitou a důvěrou a…" Nevím, co dál. *Proč to proboha říkám?*

Přikývne. „Přesně tak. A mohl bys mi pomoct je překonat, protože ti naprosto věřím a jsme nejlepší kámoši."

Zavrtím hlavou. „Měla bys jít spát."

Uplyne několik napjatých vteřin. Ani jeden z nás se nepohne.

„Mohla bych se na něj aspoň podívat?" vyhrkne najednou trochu naštvaně.

Ona se na mě *zlobí*? Tak to je něco. Snažím se tu

udělat správnou věc a Becca mi to akorát ztěžuje. Doslova.

„Na co se chceš podívat?“

Upře pohled na můj rozkrok. „Na tvůj penis.“

Povytáhnu obočí. „Chceš se mi podívat na ptáka?“

„Ne. Teda ano. Prosím, Owene. Potřebuju důkaz, že na něm není nic děsivého.“

Něco se mi v hrudi bolestivě sevře. Potřebuje, abych jí pomohl připomenout, že muži nejsou děsiví, a se mnou se cítí dost v bezpečí na to, aby o tom se mnou nejen mluvila, ale ještě mě požádala o pomoc.

Sakra. Prohrábnu si vlasy, zatímco mi mozek jede rychlostí milion myšlenek za vteřinu.

Pro tuhle holku bych udělal naprosto cokoli. Co jsem ji poznal, dávám na ni pozor. Přestože je ten její návrh šílený, tak nějak to pro ni chci udělat. Chci jí pomoct.

„Je to jenom normální a úplně obyčejná klobása, že jo? Nic, čeho by se bylo potřeba bát. Jenže kdykoli na to byť jen pomyslím…“ Pevně zavře oči a zavrtí hlavou. „Zamrznu.“

„Becco.“ Dojdu k ní a položím jí ruku na rameno. Otevře oči a vzhlédne ke mně. „To nemůžeš myslet vážně.“

„Co jenom nakouknout, než půjdu spát?“ zkusí to znovu. V těch obřích modrých očích má vepsanou naději.

Kristepane. Proč to prostě nemůže nechat být? Copak neví, že se sotva ovládám? Jsem chlap… a tahle žena chce vidět moji výbavu, takže jasně že to zvažuju.

„Podle mě to není dobrý nápad.“ *Hodně slabě řečeno.*

Odfrkne si. „Vsadím se, že kluci ho v šatně viděli tak tisíckrát. O nic nejde.“ Vystrčí spodní ret.

Protože jsem masochista, co nemá problém ukazovat svoje péro, ustoupím. „Jeden krátký pohled a pak odejdu a ty půjdeš spát."

Nadšeně na kolenou poskočí. „Ano. Slibuju."

Tohle je fakt divný. A dost zvrhlý. Připadám si jako žáček, který má spolužákům ukázat oblíbenou hračku.

„Máš deset vteřin, Becco."

Přikývne.

Mám sportovní kraťasy, proto bude jednoduché si je stáhnout na boky. Na Beccině zkoumavém pohledu však nic jednoduchého není. Soustředěním svraští obočí a zvážní. Jako by se učila na zkoušku z matematiky.

Vklouznu rukama pod pas, stáhnu si kraťasy o několik centimetrů a zarazím se. Zatím jsem odhalil jen krátce zastřižené chloupky, nic jiného.

Obezřetně Beccu pozoruju, čekám na jakékoli znamení, že jí je to nepříjemné, že je tohle celé hodně špatný nápad a že bych měl dupnout na brzdu. Místo toho se však jen kouše do rtu a hledí na mě vykulenýma očima, jako by čekala, až před ní rozbalím dlouho očekávaný vánoční dárek.

Kašlu na to. Stejně za tohle skončím v pekle, tak to tam můžu vzít zkratkou. Stáhnu kraťasy o kus níž, až se o zbytek postará gravitace a spadnou mi ke kotníkům.

Díky, bože, že jsem měkkej.

Tohle jsem si v přítomnosti krásné ženy ještě nikdy nepřál, právě teď jsem však vážně vděčný za to, že mi nestojí. Rozhovor, který jsme před chvílí vedli, mě kdovíproč vzrušil, ale podařilo se mi skoro úplně ovládnout. Penis mi ztěžka visí mezi stehny, jen mírně nateklý zaujetím.

Becca se ke mně nakloní. „Aha. To je…“ Polkne s očima přilepenýma na můj rozkrok. Dal bych cokoli, jen abych teď slyšel její myšlenky. „To je zajímavé,“ prohlásí nakonec.

Zajímavé? Povytáhnu obočí. Doufal jsem, že uslyším něco jiného.

„Zajímavé?“ zopakuju.

Přikývne a nakloní se ještě blíž. „Jen že jsem něco takového nečekala.“

Nemůžu se jí zeptat, co tedy čekala, protože se mi slova zadrhnou v krku. Přesedne si na okraj postele, takže ji mám přímo u sebe.

„Smím?“

Když ke mně natáhne ruku, ztuhnu. *To nemyslí vážně, že ne?*

„Nevidím to celé.“

Zamračím se a shlédnu na sebe. Jak mi visí, zakrývá koule. Nemám nejmenší ponětí, co zamýšlí udělat, ale stejně přikývnu.

Co.

To.

Do prdele.

Děláš.

Owene.

Opatrně, jako by se jednalo o novorozené štěně, a ne penis – penis patřící jednomu z jejích nejlepších kamarádů, na to nezapomínejte –, ho Becca nadzvedne.

Sotva na sobě ucítím její horkou dlaň, začnu tvrdnout. Nic s tím nenadělám. Dotýká se mě a moje tělo nerozlišuje záměr. Jde na věc.

V duchu začnu počítat od sta do jedné, stisknu si kořen nosu a roztřeseně se nadechnu.

„Dělej. Tvých deset vteřin skoro vypršelo,“ zavrčím.

Horko její dlaně ničí moje sebeovládání. Vím, že by mi to mělo připadat spíš divné a nesprávné, jenže nic takového. Vůbec nic takového. Štve mě, že to tak není. Musím to zastavit, jenže jí podle všeho nejsem schopný říct ne.

Shlédnu na ni. Obdivně si mě prohlíží.

„No, hm, ono to…“ Nervózně se uchechtne a dál mě nesměle drží v dlani. „Ono to tvrdne.“

Pomalu vydechnu a přitisknu si dlaň na čelo. „Jo, no. Dotýká se ho žena, jestli sis nevšimla.“

„A jo.“ Okamžitě mě pustí a zvedne obě paže dlaněmi ke mně. „Promiň. Už končím.“

Vytáhnu si kraťasy a teď už úplně tvrdý penis pod ně schovám. *Fakt paráda.*

Odhrnu přikrývku a pobídnu ji, aby si lehla. Když poslechne, zakryju ji a zachumlám, jako mi to dělávala máma, když jsem byl malý.

„Trochu se prospi.“ Zhasnu lampu na nočním stolku, takže jediné světlo pochází z mezery pod dveřmi na chodbu.

Už jsem na odchodu, když zívne a zašeptá: „Díky, Owene. Jsi nejlepší. Vůbec mě to nevyděsilo, takže myslím, že jsi mi tím určitě moc pomohl.“

Sevře se mi srdce. Na rozloučenou kývnu. „Dobrou, anděli.“

Na chodbě za sebou zavřu dveře ložnice a opřu se o ně. Zakloním hlavu a zavřu oči.

Do prdele práce.

Nemůžu uvěřit, že se to opravdu stalo. Nemůžu uvěřit, že jsem dovolil, aby se to stalo. Nemůžu uvěřit, jak zatraceně příjemné bylo cítit na sobě její ruku. *Sakra.*

Z Justinovy ložnice vycházejí hlasy. Uvědomím si, že si tam s Elise povídají. Dveře jsou otevřené, a tak

se v nich cestou zastavím, opřu se o zárubně a zadívám se na ně.

„Čau," pozdravím tiše.

Elise se ke mně ohlédne a očividně si v mé tváři něčeho všimne. „Co se děje? Je Becca v pořádku?"

Definuj v pořádku. S povzdechem si prohrábnu vlasy. „Můžu s tebou mluvit?"

„Jasně," odpoví moje mladší sestra trochu nejistě, jako by už teď věděla, že se stalo něco hrozného. Je tak zatraceně bystrá, až to není hezký.

Vyjde za mnou na chodbu, kráčím však dál až do domácího kina, které je naštěstí prázdné. Pochybuju, že by Becca chtěla, aby tenhle rozhovor někdo zaslechl, chci si být proto jistý, že budeme mít soukromí. Uvnitř se posadím na gauč, Elise však zůstane stát.

Tázavě na mě kouká, zatímco hledám ta správná slova.

Takže… Becca se právě dotkla mýho ptáka…

Jo, tak to nepůjde.

„Co se stalo? Trochu mě děsíš," vyštěkne Elise.

Olíznu si rty, pořád v naprostém šoku z toho, co se to u mě v ložnici právě stalo. Bože, když zavřu oči, ještě pořád cítím teplo Becčiny dlaně.

„Jestli ses jí dotkl, Owene, bůh mi pomáhej…" Dá si ruku v bok.

„Nedotkl jsem se jí," ujistím ji a zavrtím hlavou.

„Tak co se stalo?"

„Chtěla…" Polknu. *Ne. Ani tohle jí říct nemůžu.* „Dotkla se mě – ale jenom na vteřinu." *No, přesně na deset vteřin.*

Elise zafuní vztekem a překvapením. „Děláš si srandu? Proč jsi jí to dovolil?"

„Vím, že jsem neměl. Do prdele. Jenže říkala, že už se toho nechce bát a že mi věří."

Chvíli se mračí, ale nakonec si povzdechne. „Ach jo, chudák Becca.“

„Bude to dobrý. Třeba si to nebude ráno vůbec pamatovat.“

Přinejmenším na to spoléhám.

2. KAPITOLA

Tequila = sérum pravdy

Becca

Po návratu domů si zajdu do jednoho ze svých oblíbených seattleských parků. Doufala jsem, že tu najdu klid, zatím se mi však nepoštěstilo. Místo toho se do svého obvyklého osmikilometrového běhu musím nutit.

A soudě podle toho, jak se mi v břiše převaluje obsah žaludku, asi budu zvracet. Buď z toho absurdního množství tequily, které jsem včera večer vypila, nebo ze vzpomínky na to, jak jsem osahávala svého nejlepšího kamaráda. Vyberte si.

Plíce mě pálí a srdce mi buší až v krku, přesto nepolevím a nutím nohy uhánět stále rychleji, i když vím, že vzpomínce na to, co jsem v noci udělala, neuteču. Adele mi zpívá do uší něco o ztracené lásce a hruď se mi ztěžka zvedá, jak bolestivě lapám po dechu.

Nikdy jsem nezažila lásku ani zlomené srdce tak jako Adele, proto jsem bolest ze ztráty nepoznala, ovšem snažila jsem se chodit mezi lidi a randit. Je mi dvacet pět, a ačkoli mi nevadí být nezadaná a mám skvělé přátele a práci, kterou miluju, jasně že bych rá-

da našla někoho, z koho mi bude slabo v kolenou. Někoho, kvůli komu budu mít sto chutí z plných plic zpívat o lásce, přesně jako to dělá Adele.

Jsem příliš stará na to, abych byla ohledně lásky a vztahů takhle nezkušená, a příliš mladá na to, abych měla obojího plné zuby. Jsem někde mezi, jako bych si nemohla vybrat.

Při běhu se mi mysl zatoulá k Tomovi z Tinderu a Samovi ze Spřízněných duší.

Fajn, takhle se ve skutečnosti nejmenují, ale aliterace mě baví.

Doopravdy se jmenují Bryce a Alec. S oběma se už dva týdny nezávazně scházím – na kafe, koktejl, procházku v parku a tak podobně. Jsou to moc milí, pracovití muži s trvalým zaměstnáním a laskavýma očima, muži, které by mi nevadilo představit matce. A přesto když se ke mně nakloní pro polibek nebo se pokusí iniciovat jakýkoli fyzický kontakt, zamrznu jak zahradní hadice v minnesotské zimě.

Neustále si připomínám, že je to normální, že jsem se zahojila a rozhodla se jít v životě dál… jenže téhle lži je pro mě stále těžší uvěřit, protože už jen představa, že bych měla s mužem prožít jakékoli intimní chvíle, mě k smrti děsí.

A tak včera došlo k té opilecké epizodě způsobené tequilou, blízkostí nejlepšího kamaráda a mizerným úsudkem.

Tváře mi při vzpomínce na to, co všechno jsem Owenovi řekla, zahoří. Zrovna Owenovi, na jehož klíně sedělo víc žen než na záchodovém prkýnku. Jednomu ze svých nejlepších přátel, které v Seattlu mám, a jenž je shodou náhod profesionálním hokejistou s nekonečnou trpělivostí a zásobou oplzlých vtípků. Coby brankář týmu Ledových jestřábů má nervy